

Rozproszona sekcja krytyczna

Wymagania do projektów zaliczeniowych
oraz przykładowe algorytmy

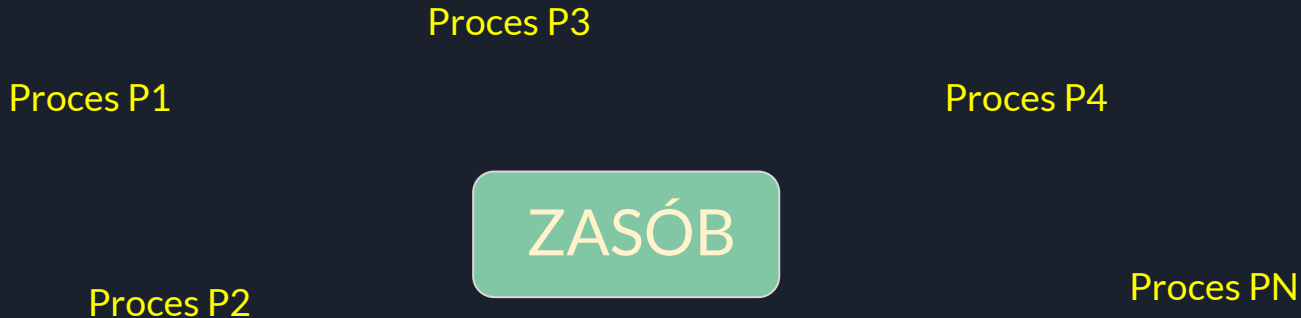

O czym powiemy?

- Czym jest rozproszona sekcja krytyczna?
- Jak trywialnie prosto rozwiązać?
- Wymagania co do projektów
- Naiwny, błędny algorytm
- Algorytm Lamporta
- Algorytm Ricarta-Agrawali

Rozproszona sekcja krytyczna

N procesów ubiegających się o dany zasób (względnie:
w uogólnionej sekcji krytycznej, o N zasobów) w
środowisku rozproszonym.

Tematy zaliczeniowe

Otrzymacie do rozwiązania problemy dostępu do rozproszonej sekcji krytycznej. Zaprojektujecie w pełni rozproszone algorytmy (wymagania na kolejnych slajdach) w grupach dwuosobowych.

Najpierw mają zostać przygotowane algorytmy; dopiero po ich akceptacji można przystąpić do implementacji.

Projekty można oddawać do ostatniego tygodnia zajęć. Następnie, każde dwa tygodnie opóźnienia skutkują obniżeniem oceny o pół stopnia.

Rozwiązanie trywialne

- Proces P jest desygnowany jako koordynator-zarządca.
- Pozostałe procesy zgłaszają zapotrzebowanie do zarządcy.
- Zarządca przydziela zasoby w kolejności zgłoszenia (utrzymując kolejkę zgłoszeń).
- Po wykorzystaniu zasobu proces wysyła komunikat o zwolnieniu do zarządcy: zarządca usuwa proces z kolejki i przesyła zezwolenie na wykorzystanie zasobu do innego procesu.

A czy dałoby się rozwiązać problem w sposób **rozproszony**, **bez centralnego zarządcy**? Oczywiście!

Naiwny, błędny algorytm

1. Process prosi pozostałe procesy o zgodę na wejście do sekcji krytycznej.
2. Po otrzymaniu prośby o zgodę proces zgadza się, o ile sam się nie ubiega oraz o ile dotąd nie udzielił jeszcze zgody.
3. Po zebraniu wszystkich zgód, proces uzyskuje dostęp do sekcji krytycznej (do zasobu).

Nikt się nie dostanie do sekcji!

Problem z naiwnym algorytmem

Proces P1

Bardzo grzecznie
proszę o zgodę

Bardzo grzecznie
odmawiam

Proces P2

Odmawiam, ja
też chcę wejść

Grzecznie
proszę o zgodę

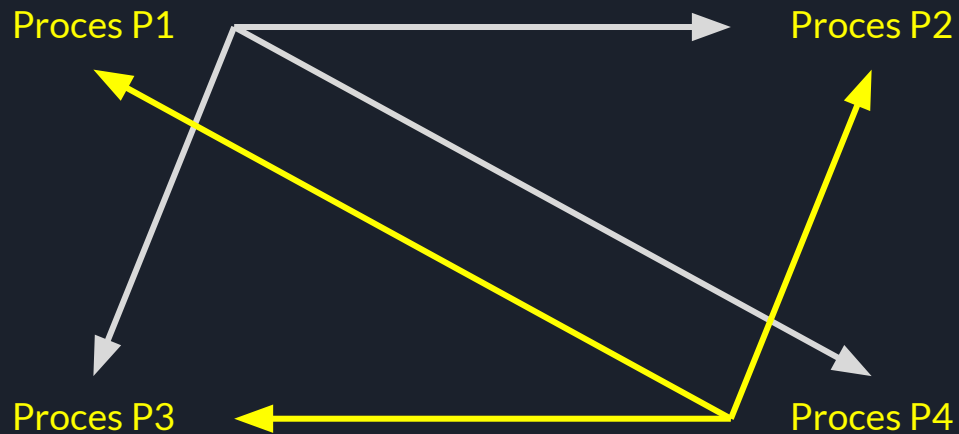

Naiwny, błędny algorytm (2)

1. Process prosi pozostałe procesy o zgodę na wejście do sekcji krytycznej.
2. Po otrzymaniu prośby o zgodę proces zgadza się, o ile sam się nie ubiega oraz o ile dotąd nie udzielił jeszcze zgody; Jeżeli ubiega się, zgadza się, o ile ma wyższy priorytet
3. Po zebraniu wszystkich zgód, proces uzyskuje dostęp do sekcji krytycznej (do zasobu).

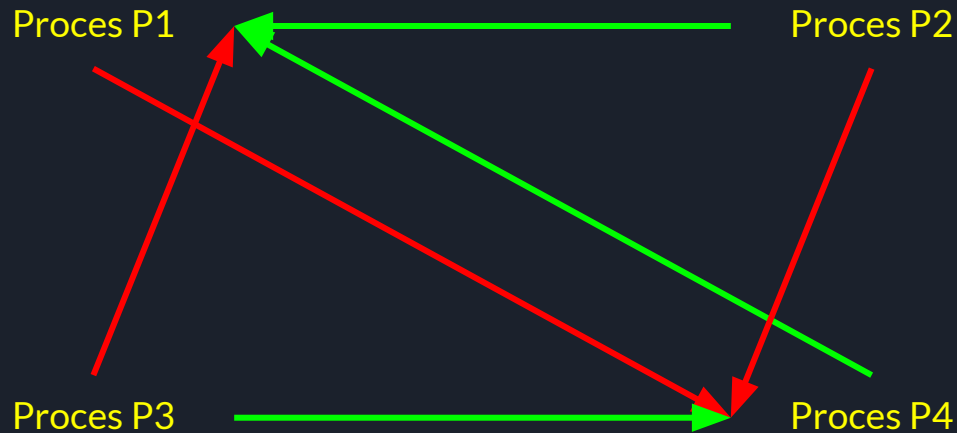
Zakleszczenie!

Zakleszczenie (1) - Prośby.

Procesy P1 i P4 chcą się dostać do sekcji krytycznej

Zakleszczenie (2) - Odpowiedzi

Zielony: zgoda.
Czerwony: brak odpowiedzi
lub brak zgody

Algorytm Lamporta

Każde żądanie procesu i -tego otrzymuje priorytet. Najprościej: zegar Lamporta z czasu żądania. Ew. konflikty rozstrzygamy po identyfikatorach. Ważne: priorytety ZAWSZE muszą pozwalać na jednoznaczne rozstrzygnięcie konfliktów!

Procesy utrzymują lokalną kolejkę żądań, posortowaną po priorytetach.

Musimy wiedzieć, że nasze żądanie ma najwyższy priorytet w systemie. Dlatego dla każdego innego procesu musimy wiedzieć, że albo też żąda, ale ma mniejszy priorytet; albo nie żąda, ale *gdyby żądał*, to jego priorytet jest mniejszy.

Pamiętamy, że zegary Lamporta są rosnące! Czyli jak dostaniemy od procesu j wiadomość nie będącą żądaniem z timestampem k , to ewentualne żądanie musi być co najmniej $k+1$

Co oznacza, że musimy założyć kanały FIFO...

Algorytm Lamporta

Aby otrzymać dostęp do sekcji, proces i -ty:

1. Wysyła żądanie REQ do wszystkich procesów oraz wstawia swoje żądanie do lokalnej kolejki.
2. Proces otrzymuje dostęp do sekcji, gdy zachodzą równocześnie dwa warunki:
 - a. żądanie procesu jest na szczycie lokalnej kolejki
 - b. od każdego innego procesu otrzymaliśmy wiadomość o wyższym zegarze Lamporta od żądania procesu i -tego
3. Po wyjściu z sekcji krytycznej wysyłamy RELEASE do wszystkich

Algorytm Lamporta

1. Przy otrzymaniu żądania REQ od innego j -tego procesu, proces i -ty wstawia je do lokalnej kolejki.
2. Aby zapewnić, że proces j -ty na pewno otrzyma od nas wiadomość ze starszym zegarem Lamporta, wysyłamy mu potwierdzenie ACK
3. Po otrzymaniu wiadomości RELEASE usuwamy żądanie procesu z lokalnej kolejki

Złożoność komunikacyjna i czasowa

Aby $n-1$ REQ, $n-1$ ACK oraz $n-1$ RELEASE: razem przesyłamy się $3n-3$ wiadomości. Jeżeli przyjmiemy, że wiadomości wysyłamy też sami do siebie, to złożoność komunikacyjna wynosi $3n$

Trzy rundy: w pierwszej rundzie równocześnie do wszystkich idą wiadomość REQ. Wszyscy otrzymują je w tej samej chwili i w tej samej chwili odsyłają ACK, które docierają do nas w tej samej chwili. Potem pozostaje RELEASE do wszystkich. Pomijając więc czasy przetwarzania lokalnego oraz przyjmując jednostkowy koszt przesyłania wiadomości, złożoność czasowa wynosi więc 3.

Algorytm Ricarta-Agrawali

W sumie, po co przesyłać ACK, skoro proces i tak musi na nie czekać i dopóki ich nie otrzyma, nie może podjąć decyzji?

Proces i -ty, aby dostać się do sekcji krytycznej:

1. Wysyła REQ do wszystkich
2. Po zebraniu ACK od wszystkich, może wejść do sekcji krytycznej.

Algorytm Ricarta-Agrawali

Proces i -ty po otrzymaniu REQ od procesu j -tego:

1. Jeżeli nie ubiega się o sekcję, wysyła ACK (pamiętamy o aktualizacji własnego zegara Lamporta w zwykły sposób!)
2. Jeżeli ubiega się o sekcję i ma gorszy priorytet, wysyła ACK
3. Wpw, wstawiamy REQ procesu j -tego do kolejki oczekujących

Po wyjściu z sekcji krytycznej proces i -ty sprawdza, czy kolejka oczekujących jest pusta. Jeżeli jest niepusta, wysyła ACK do wszystkich oczekujących procesów. Jeden z nich (i tylko dokładnie jeden!) będzie miał teraz komplet ACKów i będzie mógł wejść do sekcji krytycznej.

Złożoność komunikacyjna i czasowa

1. Złożoność komunikacyjna: $2n$
2. Złożoność czasowa: 2

Optymalizacja?

Jeżeli proces i -ty wysłał żądanie z priorytetem k do procesu j -tego, i otrzymał żądanie z priorytetem a , $a < k$ od procesu j -tego... to wie, że proces j musi wysłać ACK. A w takim razie nie musi na ten ACK czekać. Z drugiej strony, proces j będzie wiedział, że proces i -ty będzie wiedział, że j musi wysłać ACK i nie będzie na ten ACK czekał. A w takim razie: to po co ten ACK wysłać?

Oszczędzamy więc jedną wiadomość ACK. W sytuacji, gdy wszyscy równocześnie się ubiegają o sekcję, pierwszy proces dostaje się do sekcji krytycznej w pierwszej rundzie i zaoszczędzamy n ACKów!

Wymagania co do projektów zaliczeniowych (1)

- Rozwiązania w pełni rozproszone (brak elementów centralnych)
- Brak globalnych zamków (w których tylko jeden proces naraz może podjąć decyzję, a reszta czeka na swoją kolej)
- Mniej rund == lepiej (optymalizacja złożoności czasowej), w drugiej kolejności mniej komunikatów == lepiej (optymalizacja złożoności komunikacyjnej). Prowadzący może zgodzić się na inne optymalizacje lub inny nacisk na złożoność

Wymagania (2)

Procesy muszą wypisywać, co w danej chwili robią: podstawowe komunikaty typu “chcę wejść do sekcji krytycznej” “jestem w sekcji” “wychodzę” “jestem poza sekcją”

Wykorzystujemy PVM/MPI, dowolny język programowania, tylko C/C++ ma gwarancję wsparcia. Dla pozostałych należy samodzielnie poprosić administratora laboratoriów o doinstalowanie potrzebnych bibliotek

Kod ma być czytelny, dobrze opisany.

Dołączamy sprawozdanie, wydrukowane na papierze i podpisane długopisem, z opisem problemu, opisem algorytmu (najlepiej w postaci maszyny stanów) oraz złożonością komunikacyjną i czasową